

- w godzinach szczytu, a jedynie dla przekroczenia ponad ogólną sumę jednostek przebiegu tej traktacji,
- 4) w razie niewykonania planu jednostek przebiegu przez traktacje objęte dopłatą i jednoczesnego przekroczenia planu przez inne traktacje, do których przysługuje dopłata, ustala się:
 - a) kwotę zmniejszenia dopłaty z tytułu niewykonania planowanych jednostek przebiegu (pkt 1),
 - b) dodatkową dopłatę za przekroczenie planowanych jednostek przebiegu (pkt 2 i 3),
 - c) różnicę między dodatkową dopłatą a kwotą z tytułu niewykonania planu jednostek przebiegu; jeżeli zmniejszenie jest większe od dodatkowej dopłaty, wówczas o różnicę tę zmniejsza się kwotę dopłaty należną — w porównaniu z planem — przedsiębiorstwu; jeżeli dodatkowa dopłata przekracza kwotę zmniejszenia, wówczas różnica stanowi podstawę do przyznania dopłaty wyższej od kwoty ujętej w planie na dany okres,
 - 5) po ustaleniu należnej dopłaty dla każdej traktacji planowo deficytowej i nie osiągającej 2,7% stawki zysku dopłatę kumuluje się i przed wyliczeniem dopłaty dla przedsiębiorstwa odlicza się przypadającą za ten sam okres planowaną nadwyżkę zysku (ponad 2,7% rentowności) z traktacji planowo rentownych.
2. Dodatkowych dopłat nie stosuje się w traktacjach taksówkowych i mikrobusowych.

§ 11. 1. Planowaną kwotę dopłaty budżetowej obliczanej proporcjonalnie do wartości sprzedaży usług (§ 5 pkt 2) ustala się następująco:

- 1) od planowanych kosztów własnych sprzedaży, zwiększonych o 2,7% stawki zysku, planowo deficytowych zakładów (oddziałów) przedsiębiorstwa odejmuje się planowaną wartość sprzedaży usług tych zakładów

(oddziałów); w analogiczny sposób ustala się dopłatę budżetową dla zakładów (oddziałów) o rentowności niższej od 2,7%,

- 2) od ustalonej w pkt 1 różnicy odlicza się planowaną nadwyżkę (przekraczającą 2,7% rentowności) planowo rentownych zakładów (oddziałów) przedsiębiorstwa.

2. W celu rozliczenia planowanej dopłaty ustala się stawkę dopłaty na 1 zł wartości sprzedaży usług, którą otrzymuje się przez podzielenie planowanej sumy dopłaty budżetowej (ust. 1 pkt 1) za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego przez sumę planowanej wartości sprzedaży usług planowo deficytowych zakładów (oddziałów) przedsiębiorstwa za ten sam okres.

§ 12. Dla ustalenia dopłaty budżetowej należnej przedsiębiorstwu za okres sprawozdawczy należy:

- 1) pomnożyć sumę wartości sprzedaży usług w planowo deficytowych zakładach (oddziałach) przedsiębiorstwa, zrealizowanej za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego przez stawkę planowanej dopłaty budżetowej na 1 zł wartości sprzedaży usług (§ 11 ust. 2),
- 2) zmniejszyć kwotę ustaloną w sposób określony w pkt 1 o planowaną za ten sam okres nadwyżkę zysku (przekraczającą 2,7% rentowności) w planowo rentownych zakładach (oddziałach) przedsiębiorstwa.

§ 13. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 26 marca 1973 r. w sprawie udzielania przedsiębiorstwom gospodarki komunalnej dopłat budżetowych oraz przeznaczania przez te przedsiębiorstwa zysku ze świadczenia na rzecz ludności usług pralniczych i farbiarskich (Monitor Polski Nr 17, poz. 106), z tym że przepisy tego zarządzenia stosuje się do rozliczeń za 1975 r.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

40

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 lutego 1976 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie poboru podatków z tytułu świadczenia usług przez niektóre spółdzielcze zakłady usługowe.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338) i § 22 uchwały nr 257 Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1968 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 35, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1973 r. w sprawie poboru podatków z tytułu świadczenia usług przez niektóre spółdzielcze zakłady usługowe (Monitor Polski z 1973 r. Nr 56, poz. 319 i z 1974 r. Nr 10, poz. 79) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) „terenowy organ administracji państwowej” — należy rozumieć terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, na którego terenie działania znajduje się siedziba zakładu usługowego spółdzielni lub związku spółdzielni”;
- 2) w § 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 - „5. Jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 4, dotyczy zakładów prowadzonych przez spółdzielnię rozliczającą się z budżetem centralnym, odpis tej decyzji przesyła się do właściwego miejscowo we-

dług siedziby zakładu okręgowego zarządu dochodów państwa i kontroli finansowej, a w województwach, w których utworzono zamiejscowe wydziały dochodów państwa tych zarządów — do zamiejscowego wydziału.”;

- 3) w § 6 ust. 1 pkt 1 po wyrazach „nie więcej jednak niż o 30%” dodaje się przecinek, a pozostałą część zdania skreśla się;
- 4) w § 6 na końcu ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu: „W razie gdy spółdzielnia rozlicza się z budżetem centralnym, odpis tej decyzji powinien być przesłany również okręgowym zarządom dochodów państwa i kontroli finansowej (zamiejscowym wydziałom) właściwym miejscowo według siedziby spółdzielni i zakładu”;
- 5) w § 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 - „1a. W razie gdy spółdzielnia rozlicza się z budżetem centralnym, o wyłączeniu zakładu z zasad zryczałtowanego rozrachunku terenowy organ administracji państwowej zawiadamia właściwe miejscowo według siedziby spółdzielni i zakładu okręgowe zarządy dochodów państwa i kontroli finansowej (zamiejscowe wydziały).”;

6) w § 11:

a) w ust. 2 pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie:

„2. Podatek zryczałtowany płatny jest zaliczkowo przez spółdzielnię rozliczającą się z budżetem terenowym — na dochód budżetu rady narodowej określonej przez wojewódzką radę narodową, a przez spółdzielnię rozliczającą się z budżetem centralnym — na dochód budżetu centralnego, w terminie do dnia 10 następnego miesiąca po upływie każdego kwartału.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W spółdzielni rozliczającej się z budżetem terenowym podatek zryczałtowany należny od zakładów zmieniających miejsce świadczenia usług (objazdowych) wpłaca się na dochód budżetu rady narodowej właściwej według siedziby spółdzielni.”

7) w § 12 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W spółdzielniach, które zostały objęte nowymi zasadami systemu ekonomiczno-finansowego, ustalenie podstawy opodatkowania za okres od dnia, w którym nastąpiła utrata warunków do zryczał-

towanego opodatkowania, następuje przez zwiększenie zysku spółdzielni o ustaloną szacunkowo kwotę zysku zakładu wyłączonego z zasad zryczałtowanego rozrachunku.

5. Jeżeli wzrost podatku od funduszu podstawowego na skutek podwyższenia zysku, o którym mowa w ust. 4, byłby niższy od kwoty wynikającej z zastosowania stawki podatku, o której mowa w § 7 ust. 5, dodatkowy podatek od funduszu podstawowego stanowi kwota wynikająca z zastosowania tej stawki.”

8) w § 13 na końcu ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu: „W razie gdy spółdzielnia rozlicza się z budżetem centralnym, odpis tej decyzji powinien być przesłany również okręgowym zarządom dochodów państwa i kontroli finansowej (zamiejscowym wydziałom) właściwym miejscowo według siedziby spółdzielni i zakładu.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 1976 r.

Minister Finansów: H. Kisiel

41

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 lutego 1976 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wysokości prowizji i opłat pobieranych przez banki oraz ponoszenia opłat od niektórych wpłat na rachunki bankowe.

Na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1975 r. w sprawie wysokości prowizji i opłat pobieranych przez banki oraz ponoszenia opłat od niektórych wpłat na rachunki bankowe (Monitor Polski Nr 37, poz. 220) wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku nr 1 w części „A. Prowizje bankowe”:

a) w ust. 1 po wyrazach „na rachunki bankowe” dodaje się wyrazy „z tytułu utargów sklepowych”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od wpłat gotówkowych na rachunki bankowe z innych tytułów niż wymieniony w ust. 1 oraz od przekazów:

	do zł	50	zł	2,
ponad zł	50	do zł	100	zł 3,
„ zł	100	do zł	500	zł 6,
„ zł	500	do zł	1.000	zł 10,
„ zł	1.000	do zł	5.000	zł 20,
„ zł	5.000	do zł	10.000	zł 30,
„ zł	10.000	do zł	30.000	zł 40,
„ zł	30.000	do zł	50.000	zł 50,
„ zł	50.000			zł 100.

Prowizję od wpłat gotówkowych uiszcza wpłacający przy dokonywaniu wpłaty, a prowizję od przekazów — obliczoną oddzielnie od każdego przekazu — pobiera bank z rachunku bankowego zlecienniodawcy.”

c) w ust. 7 wyrazy „zł 5” zastępuje się wyrazami „zł 10”;

2) w załączniku nr 2 w części „B. Stawki prowizyjne stosowane wobec zlecienniodawców krajowych nie będących wykonawcami narodowych planów społeczno-gospodarczych”:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Skup czeków zagranicznych

Stawka	podsta- wowa	mini- malna	maksy- malna
--------	-----------------	----------------	-----------------

1% — —”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Skup poleceń wypłaty oraz wypłaty z akredytyw pieniężnych

bez prowizji”

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wydanie zaświadczenia — promesy oraz zaświadczenia uprawniającego do wywozu wartości dewizowych za granicę

zł 25 — —”

d) dodaje się ust. 12 i 13 w brzmieniu:

„12. Wydanie zezwolenia na opłacenie w złotych kosztów przewozu osób i mienia na trasach zagranicznych

zł 100 — —

13. Zwrot kosztów wydania książeczki walutowej

zł 20 — —”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1976 r.

Minister Finansów: H. Kisiel